

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Cel mai mare impozit forfetar va fi achitat de restaurantele de peste 300 de metri pătrați din Zona A a Capitalei, care vor plăti 22.680 de lei/an (echivalentul a circa 5.200 de euro). Pentru restaurantele de peste 300 de metri pătrați este aplicat un singur coeficient de suprafață.

1 / 4

valoarea impozitului standard de 1.400 de lei, x - variabilă în funcție de rangul localității, y - variabilă în funcție de suprafața utilă a locației, z - coeficient de sezonabilitate, iar $q = 0,8$ (unic) reprezintă coeficient de ajustare pentru spațiu tehnic unitate de desfășurare a activităților.

La un restaurant de 100 de metri pătrați diferențele sunt semnificative în funcție de localitate și zona de amplasare.

Un local de 100 de metri dintr-o comună va plăti 1.785 lei/an, în timp ce un restaurant cu aceleași dimensiuni amplasat în Bechet, oraș cu 3.657 de locuitori, din județul Dolj, va achita de trei ori mai mult, respectiv 5.600 de lei/an.

Diferențele sunt semnificative și între orașe și orașele municipii. Un restaurant de 100 de metri pătrați din centrul unui oraș municipiu va achita anual 10.640 lei, aproape dublu față de suma datorată de către proprietarul unui restaurant dintr-un oraș care nu are rang de municipiu. În cazul unui restaurant de 150 de metri pătrați amplasat într-un municipiu, impozitul anual se va ridica la 14.000 de lei.

Proiectul nu face diferențieri între restaurante și celelalte unități de alimentație publică sau catering, cum ar fast-food-urile, care vor plăti un impozit similar, în funcție de suprafața spațiului util.

Astfel, un vânzător de shaorma din București, care are un spațiu de 50-70 de metri pătrați, va datora anual un impozit cuprins între 12.474 lei și 13.104 lei, în funcție de zona în care este amplasat. Cea mai mare parte suprafeței Capitalei este încadrată în zona A și zona B din punct de vedere fiscal.

Stațiunile montane, de pe litoral sau cele balneoclimaterice au un statut special, cu o variabilă în funcție de rangul localități egală cu cea a orașelor fără rang de municipiu (2) și un coeficient de sezonabilitate mai mic decât al orașelor, de 0,35.

În acest caz, proprietarul unui restaurant din Predeal, Sinaia, Eforie sau Mamaia va plăti un impozit forfetar mai mic decât cel din Bechet, orașul cu 3.600 de locuitori din județul

Dolj.

Potrivit proiectului de lege, care va fi trimis în Parlament săptămâna viitoare, variabila în funcție de rangul localității (variabila x) are următoarele valori: București Zona A= 16, Zona B = 15, Zona C = 14, Zona D = 12,5. Variabila în funcție de rang în cei 7 poli (Brașov, Cluj Napoca, Constanța, Craiova, Iași, Ploiești, Timișoara) este Zona A = 14, Zona B = 13, Zona C = 12, Zona D = 11.

Pentru municipii, Guvernul propune o variabilă Zona A = 11, Zona B = 10, Zona C = 8, Zona D = 4. În cazul orașelor fără rang de municipiu se aplică un singur coeficient de rang, de valoare 2, similar celui din cazul stațiunilor. Pentru comune a fost stabilit un coeficient de 0,5.

Variabila y diu formula de calcul, în funcție de suprafață, va avea următoarele valori: 0 - 30mp = 2; 31mp - 50mp = 4; 51mp - 70mp = 6; 71mp - 90mp = 8; 91 mp - 120 mp = 10; 121mp - 160mp = 14; 161mp - 200mp = 16; 201mp - 240mp = 18; 241mp - 300mp = 20; peste 300mp = 25.

Coeficientul de sezonabilitate va fi de 0,45 pentru București și cei 7 poli, de 0,4 pentru municipii și orașe, 0,35 pentru stațiuni și 0,15 pentru comune.

Impozitul forfetar, prin care se înlocuiește cota de 16% pe profit sau de 3% pe cifra de afaceri cu o sumă fixă, se va aplica de la 1 ianuarie 2014, potrivit unui proiect de lege discutat în primă lectură miercuri în Guvern și care va fi trimis Parlamentului spre adoptare în regim de urgență.

Surse guvernamentale au declarat agenției MEDIAFAX că proiectul de lege nu a putut fi adoptat, miercuri, deoarece nu primise toate avizele necesare, și va fi aprobat de Guvern săptămâna viitoare, pentru a fi apoi dezbătut în regim de urgență în legislativ.

** sursa : [MEDIAFAX](#)